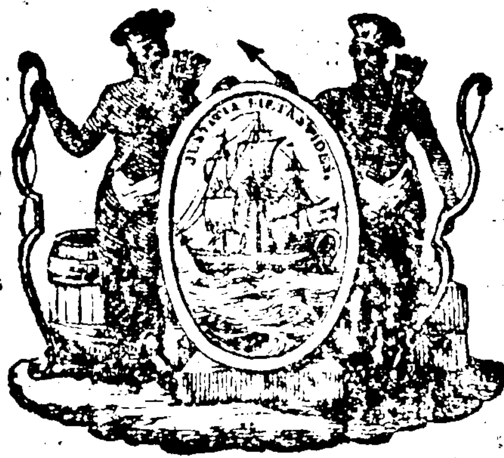
Ao. 1856. Dingsdag

No. 136. 11. November.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS-ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

5 Nov. Van de slavin *Antje*, geboren in 1808, dochter van *Martina*, en haar kind *Jetta*, geboren in 1824, toebehoorende aan H. Rantze.

» » Van de slavin *Jeannette*, geboren in 1809, dochter van *Minerva*, toebehoorende aan J. W. Bruchem.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Derde afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 7 November 1856.

Alzoo de navolgende personen van het Gouvernement hebben verzocht, om in pacht te bekomen, de na te melden landerijen, als:

1o. J. Gerbrands, het perceel land gelegen ten Zuiden aan 's lands straat, en ten Oosten aan de *Wanica straat*, groot ½ bunder.

2o. R. A. F. P. Dulder, het perceel land gelegen ten Noorden aan de rivier *boven Suriname*, uitmakende een gedeelte van de verlaten plantage *St. Domingo*, groot *twee* bunders, en

3o. C. C. Bergendal, van het perceel land gelegen in de divisie *Thorarica*, aan de *Marchals kreek*, linkerhand in het opvaren, groot *een* bunder.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten daarop eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements Secretarie in te dienen, zullende anders over de opgemelde perceelen land door het Gouvernement worden beschikt naar aanleiding der Publicatie van den 13den Julij 1846 (G. B. e. a. No. 8).

De Gouvernements - Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 9 November 1856.

Op den 31n. October 1856 zijn in ondertrouw opgenomen:

Johan Frederik Ludolph Clemen
en
Maria Jacoba Bulo.

Johannes Paulus Berchenhorst, weduwenaar van Hermina Josina Noord
en
Dulcinea Augusta Reeberg.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Tweede afkondiging.

Administrative Politie.

Aangezien, door noodwendig vereischt wordende reparatien aan de *brug*, liggende over de *Sommelsdijk kreek*, de weg naar de plantage *Tourtonne* voor eenige dagen voor *Rij- en Voertuigen* zal worden afgesloten, zoo wordt hiervan aan belanghebbenden kennis gegeven.

Paramaribo, den 7 November 1856.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Transport.

(14225) Den 7den November 1856. S. van Praag aan A. Smith Thomson, van het Erf met de daarop staande gebouwen aan de *Zwartenhovenbrug straat*, N. W. La. E No. 231, O. W. La. D No. 461.

Paramaribo, den 7 November 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

[14227] De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 14n. November 1856, des voormiddags te *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De Slavinnen *Frederika* en *Frida*, aankomende J. J. Esser.

De Slavin *Maria*, aankomende den Boedel R. S. Jessurun.

Paramaribo, den 10 November 1856.
SIMON ABENDANON Sz.

Fransch Guyana.

Aan een' vergelijkenden staat van den handel, de landbouw en scheepvaart van Cayenne, over het 1e. Kwartaal 1855 en 1856, voorkomende in de *Feuille de la Guyane Française* van den 18n. October ll., ontleenen wij het volgende:

De gezamenlijke waarde van den uitvoer, welke gedurende de drie eerste maanden van het jaar 1855 slechts 738,644 fr. 31 c. bedroeg, steeg in het eerste kwartaal van 1856 tot 1,376,625 fr. 72 c.

Dit verschil, hetwelk eene loutere fluctuatie is, werd, in het 2e. Kwartaal 1855, ruimschoots vergoed, daar de waarde van den uitvoer toen 1.860.000 fr. heeft bedragen.

De invoer, gedurende het eerste kwartaal dezes jaars, was: uit het moederland 945,875 fr. en uit den vreemde 428,750 fr. en 72 c.

Gedurende het 1e. Kwart. 1856 zijn te Cayenne *aangekomen* 10 schepen, metende 2,190 tonnen, bemand met 124 koppen, en *vertrokken* 3 schepen, metende 725 tonnen, met eene bemanning van 37 koppen.— Het verschil tusschen het getal der aangekomene en vertrokkene schepen is toe te schrijven aan den destijds geringen voorraad van producten ter verscheping.

De handelsbetrekkingen van Cayenne met den vreemde hebben, wat de invoer betreft, eene vermeerdering ten voordeele van het eerste kwartaal 1856 opgeleverd; hetwelk toe te schrijven is aan de uitbreiding van den Amerikaanschen handel, te weeg gebragt, zoowel door den aanwas der bevolking, door middel van den invoer van emigranten, als ten gevolge van de ontwikkeling der nijverheid.

Gedurende het 1e. Kwartaal 1856 zijn: voor *invoerregten* ontvangen 23,096 fr. 5 c. en voor die van *uitvoer* 284,857 fr. 20 c.

Het laatste kwartaal des afgeloopen jaars 1855 toonde een voordeelig slot aan van 49,000 fr., hetwelk een vooruitgang doet bespeuren, die, bij eene aanmoediging der immigratie van arbeiders, zich, zonder twijfel, zal ontwikkelen en uitbreiden.

Landengte van Suez.

Onder dat opschrift leest men in een dagblad het volgende:

De landengte van Sues is eene landtong, die het vasteland van Afrika en van Azie zamen verbindt en de Middellandsche zee van de Roode zee scheidt. De breedte van de eene zee naar de andere is 120 Ned. mijlen. De beide uiterste punten in het zuiden en in het noorden zijn de golf van Suez en de golf van Pelusium. De golf van Pelusium strekt zich uit van het oosten naar het westen, van kaap Casius tot aan de punt van Damiette. Zij heeft eene breedte van 60 en eene diepte van 20 Ned. mijlen. De golf van Sues is een eng kanaal, dat van Z. Z. bijna naar N. N. loopt en tusschen Arabie en Egipte doorgaat. Hare lengte is 290 en hare gemiddelde breedte 44 Ned. mijlen.

In het westen der landengte aan de Middellandsche zee volgen de zeekusten van Noord Afrika, d. i. die van Egypte, Tripoli, Tunis, Algiers en Marokko. In het noorden de Levant.

Tegenover Pelusium van het noordwesten naar het noordoosten, van de zeeëngte van Gibraltar tot aan de zeeëngte der Dardanellen, breiden zich de nijvere en bevolkte oevers van Malaga, Carthagena, Valencia, Barcelona Port-Vendre, Marseille, Genua, Livorno

Napels, Palermo, Malta, Triest, Korfu, Athene, de eilanden des Archipels, Konstantinopel en verder de Zwarte zee met Odessa en zijne andere havens uit.

In het zuiden verbindt zich de landengte door den oostelijken oever van de Roode zee aan Hedjaz in Gelukkig Arabie, d. i. aan de haven der heilige stad Gambo en Djedah, aan Mekka, Aden aan de landengte van Oman, aan de geheele Aziatische kust tot Mascate en de golf van Perzie. Door den westelijken oever van de Roode zee sluit zij zich aan de kusten van Nubië en Abyssinië van de haven van Kosseir, Sassuat, Sauakin en verder van Berbera, het middelpunt van den zeehandel met de voortbrengselen der door de Boven-Nijl besproeide streken. De weg, door het kanaal van Bab el Mandeb voert den zeevaarder in den onmetelijken Oceaan, van de Perzische zeegolf tot aan de landen van Australie.

Op de Middellandsche zee is Suez 75 mijlen van Alexandrie, 450 van Tripoli, 500 van Tunis, 600 van Algiers verwijderd. In het Oosten ligt het 60 Duitsche mijlen van Beijrut, 100 van Cyprus, 225 van Smyrna. In het noorden 800 Duitsche mijlen van Gibraltar, 700 van Barcelona, 640 van Marseille, 600 van Genua, 550 van Livorno, 420 van Malta, 550 van Triest, 260 van Athene, 380 van Konstantinopel en 530 van Odessa. Op de Roode zee is Suez 100 mijlen van Kosseir gelegen, op half weg van den eersten waterval der Nijl, 300 mijlen van Sauakin, het punt van den doortogt der Muzelmansche pelgrims van geheel Afrika, die zich naar Mekka begeven, 400 mijlen van Massuah, 560 mijlen van Berbera, op de golf van Aden, waar een aanzienlijke invoerhandel met Centraal Afrika gedreven wordt. Suez is 560 Duitsche mijlen van de zeeëngte van Bab el Mandeb, het westelijke uiteinde van het zeegat, dat de haven van Suez met den Indischen oceaan verbindt. Het is 900 mijlen van den Perzischen zeeboezem, 1200 van Bombay, 1350 van Ceylon en 1800 van Kalkutta.

De landengte van Suez vormt op eene ruimte van 30 mijlen van Pelusium naar Suez eene Cong Audinale verdieping, die het gevolg der doorsnede van twee vlakten is, waarvan de eene van Egypte, de andere van de eerste heuvels van Azie allengs afdaalt. Zij levert thans het aanzien van droevige eenzaamheid op. Evenwel ontmoet men daar de sporen van menschelijke werkzaamheid, sporen van het tegenwoordige en van de beweging der volken. Men vindt daar de ruine van verscheidene aanzienlijke steden, Perzische en Egyptische gedenkteekenen. Men herkent nog het bed van het kanaal, dat onder de Pharaos, de Ptolomeërs onder de Romeinsche heerschappij, en ook nog onder de Kalifen de Nijl met de Roode zee vereenigde.

Een groot deel van den bodem der landengte wordt door zeer aanzienlijke bekkens gevormd, die der bittere zeeën, die van de Timseh-zee, en het bekken van de Menzaleh-zee.

De Timseh-zee is, gelijk het centrum der landengte, van beide zeeën even ver verwijderd. Het bekken kan met weinig kosten tot eene binnenhaven voor de marine der gansche wereld gemaakt worden. In de uitgedroogde deelen van het bekken vindt men mossels even als in de Roode zee, onder anderen Spondijlen, die er in de Middellandsche zee niet zijn. Deze beschouwing geeft ons grond om te denken, dat de oude en uiterste grenzen van de Roode zee zich tot hiertoe hebben uitgestrekt.

Maatregelen tegen het verbruik van sterken drank.

Bemoedigend voor de voorstanders van beperkende maatregelen op het sterkendrankverbruik is het *Verslag van het beheer en den staat der Oost-Indische bezittingen over* 1853, waaruit blijkt dat door de Regering aldaar belangrijke maatregelen in dien geest zijn genomen. Men leest namelijk, dat in 1853 is bepaald, 1o. dat aan de Europesche onderofficieren en manschappen, die, op voet van oorlog gevoed wordende, van het toegestane ration sterken drank afzien, na afloop der expeditie zal worden uitbetaald eene vergoeding van vijftien duiten voor elk hun toekomend doch niet genoten ration; — en is dit later, naar evenredigheid, ook toegepast op inlandsche militairen;

dat aan Europesche onderofficieren en manschappen van het leger *bij vervoer met particuliere schepen*, in plaats van arak of jenever, zal worden verstrekt een half fl. rooden wijn en een half fl Hollandsch bier daags;

dat de Europesche onderofficieren en manschappen, die *met oorlogschepen in Nederlandsch Oost Indie vervoerd worden* en voor hunne inscheping afzien van het ration sterken drank, in stede daarvan 15 duiten zullen erlangen voor elken dag waarop zij op scheepsvoeding aanspraak hebben;

en dat, bij wijze van proef tot ultimo December 1854, aan inlandsche onderofficieren en manschappen van het leger, bij vervoer over zee *met particuliere schepen*, in plaats van arak of jenever, zal worden verstrekt twee lood koffij per hoofd daags, benevens zout en spaansch peper naar genoegen, ook bij het middag en avondeten; *met oorlogschepen*, telkens wanneer van wege het Marine departement wordt verklaard, dat tegen deze veranderingen geene bezwaren bestaan, en bij proviandering van 's landswege, in stede van arak of jenever, zal worden verstrekt een half pond koffij per hoofd 's weeks.

2o. is gearresteerd een reglement op de bespaarde gelden, als proef voor vijf jaren, ten doel hebbende, zoowel om den soldaat die thans reeds tot sparen geneigd is, daarin behulpzaam te zijn, als om bij den soldaat die thans *geneigd is* om het overgehouden geld aan nuttelooze en schadelijke zaken te verspillen, de gedachten van sparen op te wekken, en op die wijze, den geest van ordelijkheid aankweekende, den materielen toestand van het leger te verbeteren;

3o. is er een begin gemaakt met in eenige garnizoenen het verblijf van den soldaat in de kazerne te verbeteren en te veraangenamen, door dezelve in afzonderlijke chambrées te verdeelen tot huisvesting van eene sectie, en door het verstrekken van leksteenen ter verkrijging van goed drinkwater.

Onder het hoofdstuk *politie* leest men verder: dat de hoofden van gewestelijk bestuur zijn aangeschreven om, waar een garnizoen van de landmagt, of een station van de zeemagt aanwezig is, geene vergunning tot het openen van tapperijen te verleenen, noch plaatsen voor den verkoop van arak, rhum en tjoe aan te wijzen, dan na overleg met de bevelvoerende officieren.

Ook vindt men vermeld dat:

„Bij de cantines voortdurend van de aanwezige boekerijen (cantine-bibliotheken) een ruim gebruik wordt gemaakt. Deze instellingen werken krachtdadig mede om den soldaat van het misbruik van sterken drank af te houden. Waar de fondsen het dan ook maar eenigzins gedoogen, worden dusdanige boekerijen verstrekt. Zoo zijn onder anderen in het jaar 1852 weder cantine-bibliotheken voor het garnizoen te Kotta onder generaal *Cochius*, en te Banjermassing opgerigt, waardoor alzoo het aantal dier bibliotheken op 42 is gebragt."

Men vraagt zich, welke gevolgen men niet zou mogen verwachten, indien er in denzelfden geest en met dergelijke middelen, krachtig op de beschaving van den soldaat in Nederland — wij voegen er bij in *Suriname* — wierd gewerkt? (*Overgenomen.*)

Eau de Cologne.

Dit vermaarde reukwater, dat niet alleen aan eene familie, maar ook aan eene gansche stad roem en weelde bezorgd heeft, heeft deszelfs betooverende kracht voornamelijk aan den oranje appel te danken. Wij geven deszelfs bestanddeelen hier volkomen op, ten gevalle der liefhebbers, die genegen mogten zijn het voor zich zelven te bereiden, te weten:

Geest van druiven 60 boven proef, 6 gallons.
Otto van Neroli (*eerste kwaliteit*), 3 oncen.
Otto „ „ (*tweede kwaliteit*), 1 once.
Otto van Rozemarijn, 2 oncen.
Otto van Oranje appelschillen 5 oncen.
Otto van Citroen, 5 oncen.
Otto van Bergamotte, 2 Oncen.

Gemengde Berigten.

Men leest in een der dagbladen: Het volk van Engeland bekommert zich in zijne tegenwoordige stemming niet om groote staatkundige veranderingen. Men kan niet zeggen dat er een oppositiegeest heerscht, of dat eenige instelling door de stemming des volks in gevaar is, geheel het tegendeel! De conservative partij heeft niets te verdedigen, want niets wordt aangevallen, en de heer Disraeli had gelijk, toen hij met meer opregtheid dan beleid opmerkte, dat de heer Palmerston in zijne binnenlandsche staatkunde zoo conservatief is als de leider der conservative partij. Doch de natie verwacht en verlangt dat het werk der conservative hervorming, waarmede Groot-Brittannie, bijna vijf en twintig jaren lang meer of min bezig is, niet gestaakt, en dat een zeker getal wel overlegde verbeteringen jaarlijks door het parlement aangenomen worden. De instellingen van Engeland gelijken eenigermate op de straten en gebouwen zijner onmetelijke hoofdstad. Niemand slaat voor hare hooge gebouwen omver te halen, de doorgangen te versperren, en de regten van het privaat eigendom, om gewaand algemeen nut te schenden. Maand bij maand, jaar bij jaar wordt echter de doorgang verruimd, eene kerk hersteld, of het daglicht in de morsige woning der armen binnengelaten, zoodat het werk der vernieuwing nooit gestaakt, maar ook nooit volkomen doorgezet wordt. De wijze, vaste en goede doorzetting van deze veranderingen nu, is een der hoofdpligten van den Engelschen minister en lord Palmerston is eenigermate aan het verwijt blootgesteld dat hij niets meer doet dan zijn eigen ambt volstrekt vordert. Zijne persoonlijke kracht en werkzaamheid zijn anders inderdaad buitengewoon. Ofschoon 72 jaar oud, was hij van alle ministers de volstandigste in het bezoek van het Huis en verliet het niet voor de verdaging, die gewoonlijk ten een of twee uur des morgens voorvalt. In het kamp, in het park of bij andere feestelijke gelegenheden kan men hem te paard zien; dikwijls rijdt hij 20 tot 30 mijlen dagelijks, hij is steeds vrolijk en onvermoeid. Onlangs heeft hij een nieuw huis in Piccadillij voor 10 jaar gehuurd, alle vensters in Broadland, zijn landverblijf, uit spiegelglas laten maken. Zijn bewind zal waarschijnlijk zoolang als zijn leven duren, en men kan slechts hopen dat hij in de aanstaande sessie beter ondersteuning van zijne ambtgenooten bekomen zal, inzonderheid van den lord-kanselier die de oorzaak van zijne misvattingen is.

— De *Economist* bevat het volgend artikel: De

tegenwoordige toestand van Frankrijk bevat veel verblijdends, maar ook aan de andere zijde veel dat ons bedenking, ja bekommering veroorzaken moet. De overstroomingen hebben noodzakelijk de vraag moeten doen ontstaan welke middelen de natie ter dienste staan om deze ramp te dragen, en zoo komen wij tot beschouwingen over den industriëlen geest in Frankrijk zoo als die zich in den jongsten tijd heeft geopenbaard, en over de hulpbronnen des lands, daaruit waarschijnlijk af te leiden. De kosten van den oorlog en der meeste op groote schaal uitgevoerde openbare werken zijn in Frankrijk door de regering met leeningen gedekt; het ontbreekt niet aan lieden, die beweren, dat deze, als men de eigenaardige tijdsomstandigheden in aanmerking neemt, de beschikbare hulpbronnen des lands niet in het minst aangetast, maar alleen zoodanige kapitalen voor den dag gebragt hebben, die anders voor alle tijden begraven zouden zijn geweest. Gedeeltelijk mag het waar zijn, maar lang niet zoo algemeen als gewoonlijk gedacht wordt. Het is een dwaalbegrip, dat het grootste gedeelte der 20 millioen pd. st., die Frankrijk bij leeningen opgenomen heeft, door de mindere klassen zijn opgebragt. Men weet, dat huisvaders in naam van ieder hunner kinderen, fabriekanten in naam hunner werklieden opgaven inzonden, ja er is ons een geval ter oore gekomen, dat een kapitein in naam van ieder gemeen soldaat zijner kompagnie onderteekend heeft. Uit dit en dergelijke feiten blijkt, dat niet al te groote kapitalen van geringe lieden, die tot dusverre nutteloos bewaard werden, het groote verkeer zijn toegevloeid. In staatkundig opzigt heeft dit financieel bedrijf zijn doel volkomen bereikt, maar in huishoudelijk opzigt volstrekt niet. De vele millioenen, in de schatkist gevloeid, zijn aan de markt d. i. aan de industriele onderneming onttrokken. Waar is het tegenwigt tegen dit verlies? De industriele geest in Frankrijk heeft zich allezins zeer opgebeurd. De Franschen nemen thans met groote levendigheid iedere zich aanbiedende kans om geld te winnen te baat, maar het is nog zeer bedenkelijk of zij den regten weg daartoe ingeslagen hebben. In het hoofd onzer Gallische naburen heeft zich de meening vastgezet, dat zich door actie maatschappijen alles laat verwerven. Wij Engelschen hebben in deze sfeer groote ondervinding aan te wijzen, en zijn tot de overtuiging gekomen, dat zoodanige ondernemingen maar selden tot een gelukkig einde leiden en wel slechts in zoodanige gevallen, dat grootere kapitalen vereischt worden dan individus ter dienste staan, mitsdien bij den aanleg van spoorwegen en kanalen, bij de vestiging van groote bank-instellingen en dergelijke, naardien bij laatstgemelden, waarbij het niet zoozeer aankomt op de grootte van het kapitaal, als wel op het vertrouwen dat met het getal belanghebbenden natuurlijk toeneemt.

In Frankrijk schijnt men van andere gedachte zijn; aldaar is zulk eene woede voor actie maatschappijen, dat men zelfs de wassen der waschvrouwen uit de handen neemt, om ze bij actie genootschappen te wasschen te geven. De beste en ergste gevoelens der natie, hare deugden, hare hartstogten, lossen zich in den weerzin der actie maatschappijen op. Het gevolg daarvan is, dat eene masse kapitalen aan de gewone kanalen van het verkeer is, om besteed te worden door kompagnien, wier goed geluk tamelijk twijfelachtig is, en niet naar den maatstaf der door hen betaalde dividenden mag afgemeten worden. Zeer dikwijls worden deze van het kapitaal betaald, of waren zij het resultaat van gelukkige speculatien, welke het karakter van het hasardspel droegen, en aan het einde maar enkelen ten nadeele van het geheel konden verrijken.

— De *Gazette des Hopitaux* maakt melding van een nieuw middel van dr. Faure, om menschen die door kolendamp of door te lang onder water blijven gestikt zijn, in het leven te behouden, wanneer zich nog een enkel levensvonkje in hen bevindt. Het middel bestaat daarin om het bovengedeelte der borst even met een gloeijend ijzer in aanraking te brengen. Faure is tot deze ontdekking gekomen door de waarneming, dat bij gestikte menschen eene gevoelloosheid wordt opgemerkt, die van de uiterste ligchaamsdeelen uitgaat en tot het bovenste gedeelte der romp stijgt. Het bovengedeelte der borst is de plaats, die in het ligchaam het langst gevoelig blijft, en het laatste middel om het leven, dat op het punt staat het ligchaam te verlaten weder aan te wakkeren, is het gloeijend ijzer. Wanneer dit middel niet aan deszelfs doel beantwoordt, is het leven ook bepaald uit het ligchaam verdwenen. Faure heeft op deze wijze reeds vele menschen gered.

— Thans, nu de hertog van Cambridge in plaats van lord Hardinge tot opperbevelhebber van het leger benoemd is, zal het niet ondienstig zijn, een blik te werpen op het bestuur van dit departement gedurende de laatste 70 jaren. Het is eenigzins opmerkelijk, dat de titel van »opperbevelhebber" (Commander-in-Chief) niet vroeger voorkomt dan in het jaar 1795, toen de hertog van York tot deze waardigheid verheven werd, en met betrekking tot zijne aanstelling deelde de officiele *London Gazette* slechts mede, dat hij tot »veldmaarschalk der krijgsmagt van Hare Majesteit" was benoemd. Deze titel geraakte echter kort daarna in onbruik en werd vervangen door dien van »Commander-in Chief." Voor het jaar 1795 was het opperbevelhebberschap aan den adjudant generaal toevertrouwd. Deze post werd tot 1781 door den luitenant-generaal William Amherst, een jongeren broeder van den eersten lord Amherst en na diens overlijden door den luitenant-generaal sir William Faucet bekleed. De hertog van York stond van Februarij 1795 tot de lente van 1809 aan het hoofd van het leger. Zijn opvolger was de thans overleden generaal sir D. Dundas, die zijne hooge waardigheid evenwel slechts tot het jaar 1811 bekleedde, toen de prins van Wales korten tijd, nadat hij het regentschap aanvaard had, zijnen broeder, die bij het leger steeds bemind was, weder verving en die betrekking tot aan zijn overlijden in Januarij 1827 bleef vervullen. Tot opvolger van Z. K. H. benoemde lord Liverpool den hertog van Wellington, hetgeen natuurlijk niemand bevreemden kon. Toen de hertog in Februarij des volgenden jaars tot premier benoemd werd, droeg hij het kommando aan lord Hill over, dat hij tot eenige maanden voor zijnen dood in het jaar 1842 waarnam. Daarna nam de hertog van Welligton het kommando op nieuw over en vervulde dien post tot aan zijn overlijden op den 14den September 1852. Lord Hardinge, toen generaal-veldtuigmeester (Master of the Ordnance) volgde hem op en nam zoo als bekend is, eerst in Julij dezes jaars zijn ontslag.

— Het nieuwe, schoone en ligte metaal *Aluminium*, bij de groote bewerkte voorwerpen op de Parijsche tentoonstelling voorhanden geweest en daardoor meer bekend geworden, en hetwelk eene beduidende toekomst te gemoet gaat, wordt uit het Groenlandsche mineraal kryolith vervaardigd. Men heeft zeer de bezorgdheid geuit, dat het in dit opzigt zoo gewigtige kryolith niet in menigte te verkrijgen zoude zijn. Het nieuwste doel van Poggendorfs jaarboeken der physik en chemie doet echter deze meening vervallen. Uit een brief van den heer dr. Krantz te Bonn blijkt namelijk, dat het mineraal te Evigtok en Arksut Fjord in Westgroenland, in groote hoeveelheid voorkomt, en aldaar door een heer Taylor uit Londen geëxploiteerd wordt. Eene mijn, die veertig voet diep in zuivere kryolith is uitgegraven geworden, leverde het merkwaardige resultaat op, dat het mineraal eerst aan de oppervlak wit voorkomt en met toenemende diepte eene altijd donkerder, bijna zwarte kleur vertoont, die reeds bij zeer zwakke verhitting verloren gaat.

—Volgens brieven uit Odessa wordt Nicolaieff werkelijk door de Russen versterkt, doch zij leggen geene nieuwe werken aan; zij voltooijen slechts de fortificatien die in der haast werden opgeworpen, toen de Franschen zoo onverwacht Kinburn bezetteden. Overigens moet de aandacht van Rusland thans meer uitsluitend op den Kaukasus gevestigd zijn. Men zegt dat een groote veldtogt tegen het aanstaande jaar voorbereid wordt en gelooft dat de bergbewoners niet bestand zullen zijn tegen de ontzettende overmagt die Rusland ditmaal tegen hen schijnt te willen aanwenden.

— De *Courrier de Bayonne* verhaalt dat onlangs eene vrouw, wier ligchaamsbouw kracht verried, aan den Spaanschen oever der Bidassao (de grensrivier, die Spanje van Frankrijk scheidt) staande, door eene dame op een schroomvalligen toon gevraagd werd, of de rivier hier kon worden doorwaad. »Ja wel, ik ben er zeker wel honderd maal doorgegaan," antwoordde de boerin. De dame scheen echter dit waagstuk niet te durven ondernemen en vroeg aan de boerin, of zij voor geld en goede woorden haar daarin zou willen behulpzaam zijn. »Van harte gaarne," antwoordde deze, nam de vreemde dame op hare krachtige schouders en droeg haar naar de overzijde. Aan den Franschen oever gekomen, ontdeed de dame zich van eenige kleedingstukken, en vertoonde zich als een welgekleed heer voor het oog der verbaasde boerin, aan welke hij de som van 40 francs ter hand stelde, en toen verdween. Men vermoedt dat deze vreemdeling een aanzienlijk vlugteling is, die Spanje gedurende den jongsten opstand heeft moeten verlaten.

MAIL-NIEUWS.

Paramaribo, *den* 10 *November* 1856.

De berigten uit het Moederland, heden per de Mail ontvangen, loopen tot 15 October. De post die den 5den September van hier is vertrokken, kwam den 4den October aan. Het nieuws is zeer schraal. De werkzaamheden der Tweede Kamer hebben zich hoofdzakelijk bepaald bij het onderzoek in de afdeelingen der staatsbegrooting; dat onderzoek was nog niet ten einde gebragt. Het gerucht wilde, dat de Kamer vervolgens een eenigzins lang reçes zou nemen. De weinige openbare zittingen die gehouden waren, leverden niet veel bijzonders op. De weersgesteldheid was zeer ten gunste veranderd en de hoop op een goed najaar verlevendigd geworden. De afgeloopen oogst had in alle opzigten aan de gunstige verwachting beantwoord; vooral de winter aardappelen waren in ruime quantiteit gerooid en uitmuntend van kwaliteit; de prijzen der levensmiddelen, vooral

van granen bleven nog altijd hoog en eene spoedige verandering was, daarin niet te wachten, ten minste geene zoodanige als wenschelijk zou zijn.

Aan een schrijven uit 's Hage van den 13n. October, ontleenen wij het volgende:

Ik ben nog schuldig u den afloop te melden van de aanbieding van het adres in antwoord op de troonrede. Daarmede is eenigzins van de gewoonte afgeweken, zijnde de commissie eerst vijf dagen nadat het gereed was, bij den Koning toegelaten. Ook het antwoord van Z. M. was meerbeteekenend dan wel anders het geval was. Ik schrijf dat hier letterlijk uit de Staats Courant af:

» Het adres, mij door u aangeboden, bevat » betuigingen van liefde en gehechtheid aan » mij en mijn huis, ik ontvang die met genoegen. Het is door de Kamer teregt begrepen, dat de grondwet door mijne regering, met vastheid zal worden gehandhaafd; van alle voorstellen, die ik haar ter » overweging geef, is het geluk van mijn » dierbaar volk het doel. Dat doel zal vooral » met diepen ernst worden beoogd, in de » regeling der zoo teedere aangelegenheid van » het onderwijs."

Den 7den dezer heeft Z. K. H. prins Hendrik, als stadhouder van Luxemburg, de vertegenwoordiging in dat Groothertogdom geopend met eene aanspraak, waarin hij aankondigde, dat de grondwet van 1848, zou worden herzien. 't Was niet onverwacht, want weinige dagen te voren, waren sommige organen begonnen; eensklaps groote gebreken in die grondwet te ontdekken. De prins gaf als redenen der herziening, de betrekkingen tot den Duitschen bond op. Doch na de verzekering dat de Koning Groothertog een vrijzinnig gouvernement wil, laat de prins onmiddellijk volgen: » Doch » niemand kan het ontkennen, dat de constitutie » van 1848, *dat werk van geagiteerde tijden*, » niet genoeg rekenschap heeft gehouden van » de fundamentele beginselen wier voortdurend » bestaan bedreigd konde schijnen, maar waar» aan de gebeurtenissen spoedig hunne heer» schappij, zoowel feitelijk als regtens hebben » teruggeven."

In de zitting van den 8sten heeft de regerings president Simons, reeds het ontwerp tot wijziging der constitutie ingediend. 45 artikelen worden gewijzigd of geschrapt. Zie hier dan ongeveer de strekking der wijziging: De civiele lijst wordt op 40,000 fl. en de drukpers onder de werking der bondswet gebragt; het artikel waarbij het zegel en de borgstelling worden verboden, moet verdwijnen en de jurij in drukpersdelicten worden opgeheven; de bevoegdheid van het opperste geregtshof zal beperkt en de census voor de kiezers driemaal zoo hoog gesteld worden; de duur der zittingen van de vertegenwoordiging, (die den naam van » Vergadering der Staten" zal dragen) wordt beperkt tot 40 dagen; het budget gesplitst in twee gedeelten, waarvan het eene, als vast staande, niet aan de jaarlijksche goedkeuring der wetgevende magt zal onderworpen zijn; de attributen der Kamer in zaken van petitionnement worden beperkt en de benoeming van den president en de vice presidenten, uit eene lijst van drie kandidaten, aan den Koning Groothertog overgelaten.

De heer Simons voegde bij die voordragt de verzekering, dat de regering *zeer matig* was geweest in haar voorstel tot verandering en dat het misschien beter zou geweest zijn meer hervormingen voor te dragen.

— Z. M. heeft benoemd tot Procureur Generaal bij het Geregtshof te *Suriname*, de Heer **Mr. *J. W. Gefken***, Advokaat Generaal bij het Provinciaal Geregtshof in Zuid Holland.

— Z. M. heeft Mr. *Barnett Lyon* erkend als *Consulair Agent* van Frankrijk te *Paramaribo*.

— Aan de Hoogeschool te Leijden is tot *Doctor in de Medicijnen* bevorderd geworden, de heer *G. L. Mens*, zich noemende *Mens Fiers Smeding*, en aan de Hoogeschool te Utrecht, tot Doctor in de Regten, de heer *D. Juda*, van *Suriname*.

Eene depeche uit Madrid meldt het volgende: Wat reeds lang is voorspeld is gebeurd. Het ministerie O'Donnell is afgetreden en heeft plaats gemaakt voor een ministerie Narvaez. De depeche geeft verder de namen op die deel van het nieuwe ministerie uitmaken, en daaronder vindt men, gelijk trouwens uit die verandering reeds van zelve te verwachten was, onderscheidene bekende mannen, die reeds vroeger plaats hadden in de reactionnaire kabinetten voor 1854, toen de ministerieele veranderingen in Spanje als het ware aan de orde van den dag waren. Wij zullen de verdere gebeurtenissen hier niet vooruitloopen, maar willen niet onopgemerkt laten, dat door dit voorval Spanje een grooten tred doet op den weg van staatkundigen achteruitgang.

— In de laatste dagen dacht men gunstig over de wending der Napelsche aangelegenheden; men was echter te Parijs dienaangaande weer min of meer ongunstig gestemd. Het gerucht liep namelijk aldaar, dat de Fransche gezant te Napels teruggeroepen zou worden. Er zijn evenwel ook lieden, die deze terugroeping aannemende, daarin alles behalve een ongustig verschijnsel zien, daar zij beweren dat Frankrijk door dezen maatregel alleen eene concessie aan Engeland doet maar verder die mogendheid op haar weg niet denkt te volgen.

— Het Turynsche dagblad *Opinione* meldt in een schrijven uit Napels, dat ingeval de Engelsch-Fransche vloot aldaar mogt verschijnen, koning Ferdinand in een manifest een beroep op Europa zal doen en zich aan het hoofd van 40,000 man naar Gaeta zal terugtrekken, om aldaar de gebeurtenissen af te wachten. De hoofdstad zal aan de waakzaamheid der politie en der Zwitsersche troepen toevertrouwd worden, welke laatsten de forten zullen bezetten; de Napelsche vloot zal zich in de haven terug trekken, welke ontoegankelijk zal gemaakt worden. Syrakruse en andere punten op de Siciliaansche kusten, zijn mede in goeden staat van verdediging gesteld, en zeer ruim van oorlogsbehoeften voorzien. De troepen zijn allen geconsigneerd en mogen geen omgang met de bevolking hebben.

Handels-Berigten.

Rotterdam, 14 October.

Koffij. Stil, doch zonder verandering.

Suiker. Met weinig omzet, onveranderd. 150 v. Surin. zijn te Amsterdam in de laatste dagen afgedaan tot *f* 32¾ a *f*. 36.

Katoen. Ferm, maar door geringen voorraad weinig omgang.

Producten-Handel.

Bij inschrijving, verkocht:

Suiker. Den 10n. dezer, van plant. Lodewijksburg, 40 vaten a 12,21 cent.

Idem, van Plant. Toledo, 11 vaten a 12,15 cent.

Idem, van Plant. Resolutie, een half aandeel, boedel G. L. Röpechoff, 30 vaten a 12,10 cent.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 10n. dezer, Z. M. stoomschip *Sindoro*, komm. Wichers, van Demerarij.

Uitgeklaard.

Den 8n. dezer, het schip *Plato*, kapt. H. H. Koch, naar Amsterdam, lading: 263 vaten Suiker 427,492 pond.

In Texel gearriveerd.

Den 11 Oct. *Bacchus*, Hofker, van hier.

Uit Texel naar herwaarts gezeild.

Den 2 Oct., *Snelheid*, Henning. *Arnoldina Catharina*, de Jonge. *Wilhelmina Frederica*, v. d. Veer. Den 6n. *Thetis*, Berentrand. *Preciosa*, Ouwehand.

Uit Hamburg.

Den 9 Oct. *Heinrich*, Linar.

Te Amsterdam lagen in lading naar herwaarts.

Triton, Duinker. *Hermanus*, Isaac, Branstahl. *Sagitta*, Bakker.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Anna, kapt. B. Schil, adres bij M. D. Huidekoper. Sluit 13 dezer.

Anna Maria Wilhelmina, kapt. J. Jansen, adres bij J. H. Zaal.

Javaan, kapt. Eijlers, adres bij F. P. Bouguenon.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmse, adres bij J. H. Zaal.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

Amicitia, kapt. Wijgers, adres bij Gisius en Co.

STAAT van de gevallen regens en der temperatuur van den 2n. tot den 8n. November 1856.

		gevallen regen in millim.	uitgedampt in millim.	Temperatuur maxim.	Temperatuur minim.
Zondag	2	13.6	2	28.9	24.4
Maandag	3	0	3.1	31.5	23
Dingsdag	4	0	3.2	29.4	22.8
Woensdag	5	1.8	4.8	31	23.1
Donderdag	6	0	4	32	23.8
Vrijdag	7	44,5	3	30.5	24.1
Zaturdag	8	14.4	3.1	28,5	24.9
Totaal		74.3	23.2		

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.